ZA IZDAVAČA
Ivan Bevc
Nika Strugar Bevc

© za srpsko izdanje
BOOKA
11000 Beograd, Cara Lazara 12
office@booka.in
www.booka.rs

IZVRŠNA UREDNICA
Sanja Bogićević

PREVOD S MAKEDONSKOG
Irena Šentevska

LEKTURA
Borka Slepčević

KOREKTURA
Ana Vranješ

PRELOM
Bodin Jovanović

DIZAJN KORICA
Marija Stojisavljević

ŠTAMPA
DMD štamparija

Beograd, 2025.

Knjiga **219**

RUMENA BUŽAROVSKA
TONI

Naslov originala
Румена Бужаровска
Тони
© Rumena Bužarovska, 2024

Sva prava zadržana.
Nijedan deo ove knjige ne može se koristiti niti reprodukovati u bilo kom obliku bez pismene saglasnosti izdavača.

RUMENA BUŽAROVSKA

TONI

I

Toniju su creva zacvilela od gladi. Odavno je prošlo vreme za ručak, a njegova devojka i dete još uvek su šljapkali po moru toplom kao mokraća. Svaki put kada bi je javno nazvao „devojkom“, kao da bi mu se u mozgu otkačila neka žica koja je htela da mu kaže da Tamara ni u kom slučaju u tim godinama ne može da mu bude devojka. Ali namerno ju je tako zvao: devojka. Zvučalo je kao da su oboje mladi.

Tamara je stajala u moru do kolena, povijena nad detetom koje je panično i nespretno tuklo po površini vode kratkim zamasima, jer su mu smetali mišići za plivanje. „Ajde, Ti Džej!“, bodrila ga je, „vidiš da sam plivaš?“ Tamara je bila okrenuta prema otvorenom moru, i tako, kad im je Toni prišao da ih pita kada će da jedu, ponovo su mu pala u oči dva jastučića što su joj se pojavila nad kukovima u poslednje dve godine, i opet mu je zasmetala njena neobično ravna zadnjica. „Alo, dosta ste se drali“, podviknuo je. More mu je nakvasilo prste na nogama i stopala su mu propala u pesak. „Tata! Tata! Tata!“, vikao

je Ti Džej, iako je otac stajao nedaleko od njega. „Vidi!“, vrisnuo je i ponovo počeo da šamara vodu.

„Dobro, srce tatino, bravo, ali nemoj toliko da vičeš“, rekao je Toni i osvrnuo se oko sebe, „sramota je.“

„E, pazi da nije, sramota“, dobacila mu je Tamara. „Dete je. Plaža je prepuna dece.“

„Da idem po hranu?“ Toni je odlučio da se ne raspravlja s Tamarom zato što je osetio kako ga peče praznina u želucu. „Prošlo je četiri.“

„Idi“, odgovorila mu je Tamara ne gledajući u njega. „Digni glavu da ne gutaš vodu!“, viknula je detetu.

Toni je krenuo ka ležaljkama da izvadi pare iz džepa na šortsu koji je visio ispod suncobrana. Ne deri se, bre, gusko jedna, pomislio je. Hoćeš da budeš ista ko i druga seljana ovde na plaži? Vidi kakvi su, sve neka treća liga, Makedončerosi, Srbi i grčka sirotinja. Hoćeš i ti da budeš treća liga? A? – u sebi se svađao s njom, loveći po džepu sitne evriće. Setio se da nije pitao da li će jesti giros ili picu čim je zakoračio prema tri bloka belih zgradica poređanih paralelno s plažom, koja su činila gradić u koji su došli na odmor. Tamo su bile dve taverne, dva kioska za giros i jedna picerija koja prodaje pice na parče.

*

Kada je tog popodneva, čim su stigli, zagrizao picu koju su naručili iz picerije, ispao mu je gornji most i ostao zakačen za prvi od tri tvrda i debela kolutića kulena neravnomerno nabacana po vrelom kačkavalju. Brzo je gurnuo u usta vrh parčeta pice i pokušao rukama da vrati zube na nepce. „Ha-ha-ha!“, nasmejao se Ti Džej i pokazao

prstom na oca. „U pičku materinu!“, viknuo je Toni čim je uspeo da zakači zube na staro mesto.

„Ha-ha, u pičku materinu“, ponovio je Ti Džej.

„Jesi li dobro?“, Tamara ga je gledala zabrinuto.

„Baš su na odmoru našli…“, promrmljao je Toni i stisnutih usana jezikom oblizao gornje zube. Gledao je negde u daljinu, iza Tamare.

„Jesi ih vratio? Ne padaju ti?“, pitala je Tamara. U glasu joj se osećala blaga panika.

„Aman, još mi samo fali da ti dižeš tenziju“, zarežao je Toni. „Vratio sam ih. Lepak popušta. Stoje, zaboga, u redu je.“

„U pičku materinu!“ Ti Džej je viknuo još glasnije.

„Dobro, samo sam pitala“, rekla je Tamara.

„U pičku materinu i pica i sve!“, rekao je Toni i bacio picu na papirni tanjirić koji je ukrivo stajao na ležaljci. Pica je kliznula s tanjirića i zaustavila se pored gomilice peska. Tamara je ustala i vratila picu u tanjirić.

„Pička, pička, pička“, rekao je Ti Džej sa širokim osmehom, pokazujući zubiće nagrizene čokoladom.

„Pokazaću ja tebi šta je pička“, odgovorio mu je Toni i ponovo uzeo picu. Pažljivo je zagrizao tamo gde nije bilo kulena. Zubi su ostali na svom mestu. „Jedi ako hoćeš da ti poraste i da juriš pičiće.“

„Ha-ha-ha!“, nasmejalo se dete i širom otvorilo usta, a onda je Tamara gurnula u njih jedan zalogaj pice.

„Toni, bre, sramota je…“, žalosno je promrmljala Tamara. Ti Džej je žvakao otvorenih usta i glasno mljackao. „Ali niko te neće voleti ako nisi kulturan“, rekla je detetu. „Treba da zatvoriš usta kad jedeš, i da pereš zubiće. Ne bi hteo da ti ispadnu zubi, zar ne?“

„Kao tati, ha-ha-ha!“, uzviknulo je dete. Nekoliko vlažnih komadića testa izletelo mu je iz usta i sletelo pravo Toniju na koleno.

Toni je pogledao u Tamaru i obrisao koleno. Tamara je dobro znala taj pogled. On je značio da za nešto treba da bude kažnjena i da će kazna biti mnogo surovija od prestupa, da joj se ne bi ponovilo. Takođe je bila svesna da će kazna uslediti kasnije, verovatno pre spavanja, da ne bi mogla da zaspi.

„Tamara“, rekao je Toni bezizražajnim tonom, pa je nakrivio glavu kao da pokušava nečega da se seti. „Mali, reci kako kažemo kad ga Tamara tupi?“

„Tamara me zamara!“, viknuo je Ti Džej i širom otvorio ustašca puna polusažvakane hrane.

*

Toni se našao ispred male radnje za giros koja se zvala *Porkiz*. Iz slova „O“ provirivalo je ružičasto prase u plavoj mesarskoj kecelji koje namiguje. Na vratima su visile rese s crvenim perlicama. Unutra je bilo vruće i zagušljivo i jedva je moglo da stane troje ljudi. Ispred Tonija su u redu čekala dva krupna momka s velikim tetovažama na listovima. Jedan je istetovirao zmaja, a drugi okrugao štit s dva ukrštena mača. Stajali su ispred Tonija i njihovi oznojeni potiljci su ga iritirali. Momak sa štitom i mačevima kao da se premišljao šta tačno hoće da mu stave od priloga, a drugi je plaćao na kasi. Između staklenog šanka i vrele peći na kojoj se vrtelo džinovsko vreteno mesa užurbano su radila dva oznojena sredovečna muškarca s belim kapicama, belim maskama spuštenim pod bradu i keceljama s odštampanim logom na kojem je veselo

prase. Nižem i okruglijem od njih dvojice jedno oko je bežalo u stranu. Nakon što su momci konačno izašli, Toni se zbunio kada ga je ovaj pogledao i rekao mu: „Oriste, parakalo."

„Tri giros", rekao je Toni. „Uan čiken."

„Dis iz *Porkiz*, nou čiken, maj frend", rekao je čovek s krivim okom.

Pa dobro, mislio je Toni, Tamara ionako traži pileći zato što hoće da smrša. Ako toliko hoće da smrša, neka jede salatu, pomislio je i brzo odlučio. „Okej. Tri porki giros." Zubima je dodirnuo prednji most da proveri da li je sve u redu.

„Vot du ju vont, maj frend?", pitao je Tonija čovek s krivim okom. Stajao je pognut nad dva reda dubokih aluminijumskih kutija u vitrini, s hvataljkom za salatu u jednoj ruci.

Tonija je mrzelo da razmišlja o tome šta ne jede Tamara, a šta ne jede Ti Džej. On je jeo sve, a unutra je bilo vruće kao u paklu i nije hteo da troši vreme na razmišljanje.

„Everiting", rekao je, i stavio ruku u džep da izvadi sitne evriće koji su mu smetali u šortsu za kupanje. „Hau mač?"

„Tri giro, najn najnti, maj frend", rekao je čovek s krivim okom.

Pa, pa, pa, zamalo da kaže Toni naglas. Poslednji put kada ga je Tamara dovukla u Grčku na odmor, giros je bio dva evra, eto, uvrh glave dva i po. Čuo je kako se rese iza njega pomeraju. „Kalispera!", uzviknuo je raspoloženo mršaviji giradžija i toliko istegao vrat u znak pozdrava da je ličio na čaplju. Toni je okrenuo glavu i ugledao dve mlade devojke u kupaćem kostimu. „Kalispera", rekle su obe bez osmeha, ne skidajući naočare za sunce. „Jasas",

rekao je Toni, zato što nije baš znao šta znači „kalispera“, ali devojke nisu odgovorile. Jedna je nosila limun-žut jednodelni kostim s dubokim dekolteom, maltene do pupka, koji joj se nazirao ispod tanke tkanine. Imala je manje grudi od one koja je stajala iza nje, a koja je nosila dvodelni roze kostim. Ona je bila niža i Toniju se odmah učinilo da je malo nabijena, kao da joj noge nisu u saglasju sa ostatkom tela. Blizina devojke u kostimu boje limuna podsetila je Tonija da uvuče stomak i da se ispravi ne bi li delovao još viši. A bio je visok, i imao je velike dlanove koji su sada bili znojavi i puni sitnih evrića.

Razume se, kao i obično, nije poneo naočare za blizinu, pa nije mogao da izbroji pare. A i nije hteo da ih broji pred devojkama usred te vrućine u kojoj se najednom osetio star i siromašan. Čovek s krivim okom dodao mu je girose obema rukama, kao da drži tri vruća korneta, a Toni je prosuo sve metalne novčiće na šank ispred sebe.

„Kip d čejndž“, rekao je, uzeo girose i ležernim korakom uputio se ka izlazu, prolazeći pored devojaka. Svestan svoje veličine, namerno se nije povukao, već ih je blago izgurao dok je prolazio pored njih. Osetio je kožu devojke u kostimu boje limuna. Bila je čvrsta i hladna. „Evharistopoli, brader!“, čuo je glas iza sebe.

*

Koračao je po pesku punom školjki i opušaka koji su mu se zaglavljivali među prljave nožne prste. Pržilo ga je em po tabanima, em po dlanovima u kojima je držao girose. Miris vrelog kečapa isparavao mu je direktno u nos. Ko zna koliko sam evra dao onom razrokom tipu, mislio je, nervozan što je dao para kao za četiri ili pet

girosa. Ionako su sve cene otišle u kurac, još ću da im dajem nenormalne bakšiše, govorio je sam sebi, užurban od nervoze. Trčkarajući među ležaljkama s ljudskim telima koja su mu ličila na živi pileći file, stigao je do prvog reda. Za to što su dva jutra zaredom uspeli da zauzmu par ležaljki odmah do vode bila je zaslužna Tamara, koja je ustajala prva i budila ga svojim glupim alarmom. Požurila bi na plažu da baci dva peškira na najbolje pozicionirane ležaljke, a onda se vraćala u sobu da skuva kafu Toniju i spremi doručak za Ti Džeja.

Tamara je ponovo stajala sa spljoštenom zadnjicom okrenutom njemu, raširenih nogu i s rukama na kukovima. Ovog puta gledala je kako Ti Džej gradi kulu od peska pomoću napukle žute lopatice. Stajala je tako, istovremeno mlitava i čvrsta, bezobrazno bela pod bleštavim suncem. Njeno nesavršeno telo dodatno je nakostrešilo Tonija.

„Tamara, Ti Džej!“, viknuo je za njima. Na plaži se čuo takav žagor i buka telefona s kojih se puštala muzika da je vikao glasnije nego što je smatrao pristojnim. Tamara se okrenula a da nije pomerila noge, kao gumeni crv.

„Njam-njam, stigao je giros!“, povikala je, nežno hvatajući Ti Džeja za lakat. „Ajde da operemo ručice od peska i da ručkamo pre nego što nam se ohladi“, rekla mu je bebećim glasom.

„Oće, kako da neće“, promrmljao je Toni. „Napolju su 42 stepena. Može samo da uvene“, rekao je i pažljivo seo na nisku ležaljku, sa širom raširenim nogama. Kolena su ga bolela kad bi kleknuo, i mišići na butinama nisu ga držali. Plašio se da ne padne unazad i prospe na grudi vrele girose. Definitivno je vreme da počnem da vozim bicikl, da planinarim, ili možda da krenem u teretanu, pomislio

je. Ta misao proletela bi mu kroz glavu svaki put kad bi seo na nešto nisko.

Zagledao se u Tamaru dok je za ruku vodila Ti Džeja do česmice na kojoj kupači plaknu stopala. Čudio se kako se ne stidi da se tako gola šeta po suncu, među svim tim ljudima. Kada su prvi put imali seks, Tamara nije htela da skine brusthalter, a izgledala je stoput bolje nego što izgleda sada. Triput nedeljno išla je na pilates, ali džaba. Od onoga što mu se sviđalo kod nje fizički, vredela je još uvek samo elastičnost, i to što je bila glasna u krevetu.

„Dobro miriše", rekla mu je čim je sela na ležaljku pored njegove zajedno s Ti Džejom, koga je smestila pod senku. Leđa i noge su joj praktično bili na suncu. Tako i treba, pomislio je Toni. Previše je bela.

„Daj uzmi mi već jednom iz ruku girose", rekao je Toni odsutno. „Sav sam se umastio i opekao prste", požalio se, tražeći pogledom mesto na ležaljci gde bi mogao da ih spusti. Miris ga je zbunio. Istovremeno je osetio kako mu se pljuvačka skuplja u ustima i kako se gadi oštrog mirisa vrelog kečapa pomešanog sa svinjetinom.

„Ja sam ajkula!", rekao je Ti Džej, kezeći se i pokazujući Tamari pokvarene zubiće.

„Ajde da ajkula jede malo mesa", uzvratila mu je ona, uzimajući dva girosa i pažljivo stavljajući svoj u krilo, da bi drugim nahranila Ti Džeja. Gurnula mu je jedno parče pomfrita u usta. „Ma, ovde ima luka", rekla je, izvadila jedan kružić i uputila zabrinut pogled ka Toniju. „Jesu pileći?"

„Neću luka!", viknulo je dete.

„Ne sekiraj se, izvadićemo luk", odgovorila mu je nežno Tamara.

„Nije bilo pilećih. Samo svinjski“, rekao je Toni i pažljivo zagrizao svoj giros. Od gladi mu je jedna kap pljuvačke pala na butinu.

„Neću luka“, plačljivo je ponovio Ti Džej.

„Pa znaš da ne jedem svinjetinu“, rekla je Tamara Toniju.

„Onda nemoj da jedeš“, rekao je Toni i malo opuštenije ponovo zagrizao giros.

Tamara ga je pogledala očima uličnog prosjaka. Tako joj je obično uspevalo da kod njega izazove osećaj kajanja zato što se loše poneo prema njoj. Shvatala je da reči ne pomažu, trebalo je samo da izgleda kao da vene zato što ju je mnogo povredio. Ako bi pokazala ljutnju, Toni bi je još strože kaznio. Ali u ovom trenutku Toni je bio previše gladan i bilo mu je mnogo vruće da bi osetio ikakvo sažaljenje prema Tamari.

„Zar nisi sama rekla da ne treba mnogo da jedeš jer si se opet ugojila“, dobacio joj je.

Tamara je stavila Ti Džejev giros na peškir do sebe i ustala. „Idem u vodu“, rekla je i užurbano ušla u more.

„Neću luka…“, progunđao je Ti Džej.

„Slušaj, sine“, rekao je Toni punih usta. „Giros je mnogo dobar. Izvadi sam komade luka i baci ih. Veliki si dečko, jelda?“

Ti Džej nije odgovorio, već je samo iskrivio usta kao da će briznuti u plač.

„Oćeš da ti poraste kure?“ Toni ga je pogledao s veselim prekorom. „Oćeš, a?“

„Oću“, cijuknuo je Ti Džej.

„E, pa onda jedi da ti poraste veeeeliko, veliko“, rekao je Toni i podigao slobodnu ruku visoko u vazduh, „do neba!“ Gledajući u oči Ti Džeja, zagrizao je još jednom

i giros je takoreći nestao. „Ajde, samo da te vidim. Ti si veliki dečko“, rekao mu je, uspravio se uz poteškoće, i s Tamarinog peškira dodao mu giros koji je ona tu ostavila. Ti Džej ga je trapavo uhvatio obema ručicama i gricnuo lepinju, a onda zavukao ruku unutra i izvadio parče pomfrita. Usta su mu još uvek bila iskrivljena kao da će zaplakati.

„Ajde, ajde, jedi malo mesa“, bodrio ga je otac, a zatim kažiprstom i palcem izvukao ostatak girosa iz masne hartije u koju je bio umotan i celog ga nagurao u usta. Jedan obraz mu se naduo kao da je unutra gurnuo ping-pong lopticu. Ti Džej je izvukao parče mesa iz girosa i nesigurno ga progutao.

Toni je pogledao u more, da vidi da li može da locira Tamaru. Razume se da je mogao. Tamara je uvek plivala držeći glavu iznad vode, kao neka baba koja neće da nakvasi natapiranu frizuru. Znao je da nema hrabrosti da ode dublje u more, pa da ga time uplaši, i to ga je ispunilo još većim prezirom prema njoj. On ga je naveo da posegne za njenim girosom i pojede ga.

Vidi, mislio je. Tamara se opet kao ugojila, a za ženu od četrdeset plus godina to je kao smrtna kazna. Realno, mislio je, realno treba da prestane da jede hleb, krompir i masno meso, pa još kečap, ko zna šta sve ima unutra, aditivi, šećeri i kurci palci. Realno, mislio je Toni, učinio sam uslugu svojoj ~~ženi~~, devojci, što sam je dovoljno uznemirio da ode malo da pliva umesto da smaže mastan giros. Prvo, niža je od mene, drugo, ja sam muško i treba da trošim barem duplo više od nje. A ne ja da jedem jedan i po giros, i to pola od ovoga što je raščerupan i slinav od malog, a ona da pojede skoro čitav. Realno, ja sam skoro duplo veći od nje, tako da sam joj učinio uslugu. Neka

pliva, neka stegne malo guzove. Ako ovako nastavi, vući će joj se po zemlji, i šta ćemo onda, mislio je Toni.

„Aaaaaaa! Ubošće me!“, prenuo ga je iz misli Ti Džej, koji se preplašeno uspravio pošto su se ose skupile ispred njegovih malih stopala, tamo gde je ležala mala gomila ostataka girosa. „Tataaa, neću više!“, viknuo je mali i plačljivo dao ocu raskupusani sendvič.

„Haos si napravio, mali“, rekao je Toni i jednim stopalom nabacao pesak preko hrane. „Idi, plakni ruke vodom pa ću ti dati da gledaš crtani, može?“, rekao je Toni okrećući Ti Džejev giros levo-desno, u pokušaju da ustanovi da li i on može da se pojede.

Ti Džej je uzbuđeno klimnuo glavom i pohitao u more, gde je čučnuo i sačekao da mu talasi nakvase ruke. Zatim ih je temeljno istrljao slanom vodom, kao mala vidra. Zvuk vode koja se obrušava na obalu počeo je da nadjačava buku na plaži. S horizonta su dolazili tamni oblaci. Toni je pogledom prošarao površinu vode da bi našao Tamarinu glavu. Ugledao ju je kako užurbano pluta ka njima, nasuprot talasima koji su je udaljili. U tom trenutku primetio je dve devojke iz reda za giros kako ležerno koračaju po pesku i sakupljaju kamenčiće i školjke. Obe su pušile, nosile naočare za sunce, a sada i šarene lelujave providne tunike. Niža od njih, ona s većim grudima i dvodelnim roze kostimom, na glavi je imala širok šešir sa šarenom mašnom po obodu u kompletu s tunikom. Nek je ovako mala i nabijena, pomislio je Toni gledajući u nju i stavio Ti Džejev poluraspadnuti giros na peškir do sebe, i nju bi još kako provozao na kurcu...

Onda se Ti Džej ispravio, zatrčao prema ocu i naleteo na devojku u limun-žutom kostimu. Ona se zateturala, a Ti Džej je pao pred noge niže devojke. „Watch out, little

guy“, rekla mu je s američkim akcentom i uhvatila ga za lakat da mu pomogne da ustane. Toni se jedva pridigao na noge s niske ležaljke i sporo zakoračio ka njima sa isturenim grudima i uvučenim stomakom, zadovoljan što je dobio priliku da se približi devojkama uz pomoć sina. Njega je ionako koristio da zavodi ženske, šetajući ga vikendom kao kuče po gradskom parku u Skoplju.

„Vot du vi sej tu bjutiful lejdiz, Ti Džej?“, pitao ga je.

Ti Džej ga je gledao otvorenih usta i držao dlanove, koji su sada bili skroz ulepljeni peskom, dalje od sebe kao da ih se gadi.

„Kamon. Vot du vi sej tu bjutiful, veri bjutiful lejdiz?“, ponovio je Toni i još više se naduo. Dodirnuo je zube jezikom da bi bio siguran da su na svom mestu, pa se šeretski osmehnuo i uvukao stomak.

„Ćao, bela!“, zazvonio je Ti Džejev glasić. „Skuzi, bela!“, rekao je gledajući u oca. Obe devojke su se nasmejale.

„Oh, what a cutie!“, rekla je devojka u limun-žutom kostimu.

„Džast lajk his fader“, rekao je Toni i namignuo joj, zaboravljajući da mu je džabe pošto nosi naočare za sunce.

„Bye, little guy!“, viknu nabijena devojka.

„Have a good day!“, uzviknu i ona u limun-žutom kostimu. Obe su nastavile da hodaju po plaži, udaljavajući se od njih.

Merkajući glatke stražnjice devojaka, Toni se nagnuo prema Ti Džeju i tiho mu rekao: „Ajde, kako kažemo mačkicama u parku?“

Ti Džej se zamislio, a zatim je viknuo: „Ćao, mačkice!“ i mahnuo prljavom ručicom. Ali devojke ga nisu čule. Naokolo je ostao da lebdi samo bledi miris dima njihovih cigareta. Toni je na trenutak zatvorio oči, duboko udahnuo

morski vazduh pomešan s dimom cigareta i kremom za sunčanje, osetio kako ga obliva blaženo osećanje povezano sa uzbuđenjem i ljubavlju, a zatim se ispravio, izdahnuo i opet otvorio oči. Ispred njega je stajala Tamara, hladna i mokra kao lignja. Istovremeno je rukama zgrabila svoje grudi, stisnula ih i iscedila sunđere u gornjem delu kupaćeg kostima. Gledala je Tonija u oči namršteno i dahtala. Videlo se da je besna.

„Imaš kožicu od paradajza među zubima“, rekla mu je i još jednom iscedila grudi. „I nešto masno na bradi“, dodala je.

„Ha-ha-ha“, nasmejao se Ti Džej. „Tata ima kožicu“, ponovio je.

Toni je prestao da se smeje, ali nije pokušao da ukloni kožicu, niti je obrisao bradu. Nije hteo da Tamari pruži to zadovoljstvo.

„Gladna sam“, rekla je. „Gde si ostavio pare?“

„Kusur?“, pitao je Toni brišući sada bradu nadlanicom.

„Da, evre što su ti bili u džepu.“

„Pa, potrošio sam ih“, rekao je i prešao jezikom po zubima. Nije osetio nikakvu kožicu.

„Tu je bilo više od petnaest evra“, rekla je Tamara. „Kako si to potrošio?“

„Pa šta ti misliš, da smo se vratili vremeplovom? Sve je užasno skupo, ne pravi se blesava“, slagao ju je. Oboje su nervozno krenuli ka ležaljkama, a Ti Džej za njima.

„Idem kući da jedem“, besno je rekla Tamara, motajući peškir oko sebe i uzimajući svoju torbu.

„Oću i ja kući!“, viknuo je Ti Džej.

„Idi kući s Tamarom da gledaš crtani na tabletu“, rekao je Toni, pažljivo kleknuvši pre nego što je spustio zadnjicu na ležaljku. „Ja ću da ostanem ovde“, dodao je.

„Hoćeš malo girosa što je ostalo od malog?“, pitao ju je, pokazujući rukom na peškir na kome je ležao polupojedeni Ti Džejev giros.

Ona nije ni pogledala u Tonijevom pravcu. Pogled joj je bio odlučno uperen u torbu, u koju je užurbano gurala kreme za sunčanje, Ti Džejev peškir i neke njegove igračke. Brada joj je malo zaigrala. Pa sad će još da mi izigrava žrtvu, pomislio je Toni, kome se smučilo njeno raspoloženje. „E pa, ako nećeš, ja ću da ga pojedem“, rekao je i podigao giros s peškira, na kome je ostala masna fleka. Tamara je navukla Ti Džejeve mišiće na levu ruku, a desnom je uhvatila njegovu, i oboje su pohitali plažom u pravcu tri reda malih belih zgrada.

Nekoliko minuta Toni je bio usredsređen na to da dovrši Ti Džejev giros, a čim je sažvakao i poslednji zalogaj, pomislio je na dve devojke koje su se šetkale plažom i pušile. Setio se da u šortsu ima kutiju s još jednom preostalom cigarom. Pljuvačka mu je potekla od zadovoljstva. Uzdahnuo je kada se ispravio s ležaljke, preturao malo po pantalonama koje su mu visile ispod suncobrana, izvadio paklo i upaljač i posle nekoliko neuspešnih pokušaja, zaklonivši se širokim leđima od vetra, uspeo da zapali cigaru, pa je opet legao. Gledao je u modro nebo i pušio. More, nebo, pičke, život, pomislio je.

*

Toni je bio sit i sam, i obuzelo ga je takvo blaženo osećanje sreće da je odmah zaspao. Sanjao je da je u redu za giros i da mu devojka u limun-žutom kostimu puni somun paradajzom i lukom. „Ne budi cicija“, rekao joj je, „dodaj malo mesa.“

„Ne može“, odgovorila je devojka i pogledala u njega. Jedno oko joj je bilo sasvim belo, bez irisa i zenice. „Nemaš zube. Progutao si ih“, rekla mu je.

Toni je podigao jezik da napipa gornju vilicu, ali je osetio samo nepce.

„Ako sanjaš da si progutao zub“, rekla je devojka, „znači da ćeš umreti.“

„Kao moj otac“, rekao joj je Toni i pogledao u izlog sa salatama. Ali unutra više nije bilo aluminijumskih kutija s paradajzom, lukom, krompirićima i cacikijem, već je ispod stakla ležalo ispruženo telo njegovog oca Andona. Devojka je stajala nad njim s napuklom Ti Džejevom lopaticom. Ali to što je sada ležalo u izlogu više nije bio Andon, nego je bio on sam, Toni. Devojka je počela lopaticom da mu baca pesak u lice i da ga pljuje. Toni je hteo da joj kaže da prestane, ali nije mogao da se pomeri. Usta su mu se napunila zemljom, nad redom za giros zasvirao je „Kyrie“ iz Mocartovog „Rekvijema“, i počele su glasno da zuje ose.

„Kirie!“, vikao je neko, „Kirie!“

Toni je jedva otvorio oči i shvatio da su mu usta otvorena i suva. Kad ih je zatvorio, zrnca peska krcnula su mu među zubima. Nad sobom je ugledao mračnu prazninu. Shvatio je da nosi naočare za sunce, pa ih je skinuo i video da su more i nebo spojeni i modri. Okolo je hujao snažan vetar i nije bilo nikog osim jednog sitnog momka. On je skupljao ležaljku do njegove i vikao: „Panteloni! Panteloni!“, prstom pokazujući na plažu gde se nešto teget boje kotrljalo po pesku. Toni je pogledao naviše u slamnatu pečurku koja je izgledala kao da će svakog trenutka da se iščupa iz zemlje i da poleti, i video da mu nema pantalona. Zateturao se i krenuo da ih juri, ali

one su bile brže od njega, i najednom su, kao namerno, zastale. Zatim su, kao da imaju još zacrtaniji cilj, skočile u more i uvalile se u penu od talasa.

Toni je otrčao do mesta s kojeg su pantalone skočile u vodu i izgledalo je kao da razmišlja da li da se i on baci za njima. Kroz fijuke vetra čuo je uspaničeno vikanje. „Ohi, ohi!“, urlao je sitni momak koji skuplja ležaljke. Spustio je ležaljku na zemlju i energično mahao obema rukama, crtajući slovo X i poskakujući u mestu.

„U redu je, bre, momak, ne skačem u vodu“, rekao je Toni, a glas mu se izgubio u šumovima mora zajedno s pantalonama koje su nestale u pobesneloj vodi. Okrenuo se i boreći se s vetrom vratio na mesto gde mu je bila ležaljka, ali je našao samo jednu papuču zakopanu u pesak. Šta sam ono sve imao u pantalonama?, pitao se Toni. Telefon… ne, on je ostao kod Tamare u torbi, fala bogu. Pare, fala bogu, nisam imao. Naočare… bre, naočare… reče sebi Toni, zamišljajući kako ovih dana neće moći ništa da vidi izbliza. Pa dobro, ionako neću da čitam knjige, pomislio je. Imam još jedan šorts, ali šteta za ovaj, stajao mi je ekstra, rekao je sebi naglas i krenuo s jednom papučom u ruci prema bloku malih zgrada. Njihov stan je bio najudaljeniji, u trećem bloku, s pogledom na parking jedne prodavnice za cevi i sanitarije. Vetar je besneo oko njega i sitna, hladna, oštra kiša počela je da ga gađa po golom telu.

*

U stančić se ulazilo sa zadnje ulice. Kad su ga bukirali, Tamara mu je rekla da je našla apartman u prizemlju po dobroj ceni. Ali kad su stigli, shvatili su da „prizemlje“